Lietas Nr. C31174416
Lietas arhīva Nr. C-1744-16/13

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2016.gada 25.oktobrī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese L.Vazdiķe
tiesas sēžu sekretāre A.Goba
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2016.gada 22.janvārī SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" (turpmāk - prasītāja) cēla tiesā maza apmēra prasību pret /pers. A/ (turpmāk - atbildētājs), kurā, pamatojoties uz Dzīvokļa īpašuma likuma 2., 3., 10., 13.pantu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 10.panta otro daļu, Civillikuma 1759.pantu, lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai parādu par dzīvojamās mājas apsaimniekošanas, komunāliem pakalpojumiem EUR 773,54 apmērā par laika periodu no 2014.gada 1.februāra līdz 2014.gada 11.novembrim; likumiskos procentus, kas aprēķināti par maksājumu kavējumiem no 2014.gada marta līdz 2014.gada 30.novembrim EUR 14,63 apmērā; noteikt prasītājai tiesības saņemt likumiskos procentus 6 % gadā līdz pilnai sprieduma izpildei (izsoles dienai), kā arī piedzīt no atbildētāja visus tiesas izdevumus.

Prasības pieteikumā norādīts, ka atbildētājam 2013.gada 20.maijā nostiprinātas īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu Nr./numurs/, /adrese/. Atbildētājs nav norēķinājies par nekustamā īpašuma apsaimniekošanu, pakalpojumiem no 2014.gada 1.februāra līdz īpašuma atsavināšanai 2014.gada 11.novembrī.

Individuāls līgums ar atbildētāju nav noslēgts, prasītāja dzīvojamo māju apsaimnieko saskaņā ar 2013.gada 31.oktobrī noslēgto Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumu Nr./numurs/. Saskaņā ar minēto līgumu noteikta arī dzīvojamās mājas apsaimniekošanas maksa.

2016.gada 4.martā tiesā saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi, kuros norādīts, ka prasību neatzīst. Norāda, ka nav informēts par parāda sastāvu. Nezin vai pareizi veikti aprēķini. Turklāt, dzīvokli /adrese/ lietoja īrnieks /pers. B/, kuram arī bija jāsedz komunālie maksājumi. Paskaidrojumiem pievieno 2004.gada 22.aprīlī noslēgto īres līgumu.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāve /pers. C/ prasību uzturēja uz tajā norādītajiem argumentiem, lūdza apmierināt. Paskaidroja, ka prasītājs netika informēts par noslēgto īres līgumu, kā arī ar īrnieku kādu atsevišķu vienošanas par maksājumu kārtību nav noslēdzis. Aprēķini par komunālajiem pakalpojumiem ir veikti saskaņā ar 2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.1013 „Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu", jo īpašnieki nav kopsapulcē noteikuši metodiku komunālo pakalpojumu aprēķināšanai paši.

Atbildētāja pārstāvis /pers. D/ tiesas sēdē prasību neatzina. Sniedza paskaidrojumus atbilstoši rakstveida iesniegtajiem. Norādīja, ka rēķini nav saņemti, prasītājs prasību nav pierādījis, detalizēto prasības summas aprēķinu nav iesniedzis. Nav saprotams kā veidotas aprēķinā norādītās pozīcijas. Dzīvoklis tika izīrēts un saistība jāizpilda īrniekam.

Motīvu daļa

Noklausījusies pušu pārstāvju paskaidrojumus tiesas sēdē un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma, atbildētāja iebildumi nav pamatoti.

Ar lietas materiāliem apliecināts un par to nav strīda, ka atbildētājam /pers. A/, pamatojoties uz 2013.gada 13.maija atcēlējlīgumu, 2013.gada 20.maijā nostiprinātas īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu Nr. /numurs/ /adrese/, ar kopējo platību 91 m^2 un 910/49379 domājamām daļām no daudzdzīvokļu mājas.

Saskaņā ar lietā iesniegto 2013.gada 31.oktobra Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumu Nr./numurs/, minētās dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieki uzdevuši prasītājai un prasītāja apņēmusies pārvaldīt dzīvojamās mājas /adrese/ kopīpašuma daļu, atbilstoši īpašnieku dotajiem norādījumiem un uzkrāto līdzekļu apjomā, savukārt īpašnieki apņēmušies segt pārvaldnieka izdevumus, kas saistīti ar mājas pārvaldīšanu.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 2.un 3.punktu, dzīvokļa īpašniekam noteikti pienākumi segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā; norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana).

Atbilstoši minētā likuma 13.panta pirmajai un otrajai daļai, īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā. Dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus citu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kas nodrošina dzīvojamās mājas uzlabošanu un attīstīšanu, veicina optimālu tās pārvaldīšanas izdevumu veidošanu un attiecas uz: 1) kopīpašumā esošo dzīvojamās mājas elementu, iekārtu vai komunikāciju nomaiņu, kuras rezultātā samazinās mājas uzturēšanas izmaksas; 2) pasākumiem, kuru rezultātā samazinās izdevumi par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu.

Lietā nepastāv strīds, ka starp pusēm nav noslēgts individuāls apsaimniekošanas līgums. Tomēr tiesa atzīst, ka, neskatoties uz to, atbildētājam ir saistošs dzīvokļu īpašnieku kopības noslēgtais pārvaldīšanas līgums un tā noteikumi un atbildētājam ir pienākums apmaksāt pārvaldnieka izrakstītos rēķinus.

Dzīvokļa īpašniekam ir pienākums segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus, tajā skaitā, atlīdzību pārvaldniekam, atbilstoši dzīvokļa īpašnieka kopīpašuma domājamās daļas apmēram.

Nav pamatoti un nevar būt par pamatu prasības noraidīšanai atbildētāja iebildumi, ka viņam nebija zināms par parāda esamību un tā sastāvu.

Kā noskaidrots tiesas sēdē un apstiprināts ar lietas materiāliem, atbildētāja īpašumā dzīvoklis /adrese/ bija no 2000.gada 17.oktobra līdz 2007.gada 26.martam un saskaņā ar atcēlēj līgumu – no 2013.gada 13.maija līdz dzīvokļa piespiedu atsavināšanai 2014.gada 10.novembrim.

Konkrētā prasība celta par paradu, kas izveidojies laika periodā no 2014.gada 1.februāra līdz dzīvokļa atsavināšanai. Atbildētājs neapstrīd, ka parāds par iepriekšējo periodu piedzīts bezstrīdus kārtībā. Tādējādi atbildētājam bija zināms par parāda esamību un viņš bija informēts, kur meklējami rēķini par apsaimniekošanu un komunāliem pakalpojumiem.

Atbildētājs nav iesniedzis lietā pierādījumus, ka būtu lūdzis pārvaldnieku sūtīt rēķinus pēc viņa deklarētas dzīvesvietas, nevis pēc apkalpojamā objekta adreses.

Atbildētāja iebildumi, ka dzīvoklis tika izīrēts un atbilstoši 2004.gada 22.aprīļa ar /pers. B/ noslēgtā īres līguma noteikumiem, īrnieks ir apņemies apmaksāt komunālos pakalpojumus un visas pārējās maksas, kas saistītas ar šo dzīvokļa īpašumu, nevar būt par pamatu prasības noraidīšanai.

Kā izriet no minētā līguma (lietas 43.lapa) prasītāja nav minētā līguma puse, līdz ar to, prasītājai minētais līgums nav saistošs.

Prasītājas un atbildētāja tiesiskās attiecības reglamentē Dzīvokļa īpašuma likums, kura 10.pants, kā to pamatoti norāda prasītāja, noteic dzīvokļa īpašnieka pienākumu segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus un norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu. Īpašuma izīrēšana neatbrīvo dzīvokļa īpašnieku no likumā noteikto maksājumu veikšanas.

Savukārt dzīvokļa īpašnieka ar īrnieku noslēgtais īres līgums dod dzīvokļa īpašniekam tiesības vērsties pret īrnieku par līguma noteikumu izpildi un viņu savstarpējas attiecības reglamentē likums „Par dzīvojamo telpu īri".

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Tiesa atzīst, ka atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus, ka prasītāja nebūtu izpildījusi savas saistības, proti, nebūtu veikusi nama /adrese/, apsaimniekošanu vai kopīpašumā esošās daļas uzturēšanu, vai atbildētājam nebūtu sniegti komunālie pakalpojumi, vai, ka atbildētājs nebūtu saņēmis prasītājas sniegtos pakalpojumus. Lietas izskatīšanas gaitā pierādīts, ka atbildētājs nav veicis maksājumus par dzīvojamās mājas uzturēšanu, apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem prasītājai rēķinos noteiktajā termiņā un pilnā apjomā.

Atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus tam, ka prasītājas piestādītie rēķini par dzīvojamās mājas uzturēšanu, apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem nav pamatoti, kā arī nav tos apstrīdējis prasības kārtībā.

Prasītāja, saskaņā ar lietā esošajiem parāda aprēķiniem, lūdz piedzīt no atbildētāja pamatparādu EUR 773,54 apmērā par laika periodu no 2014.gada 1.februāra līdz 2014.gada 11.novembrim.

Saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu, faktu, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo, bet tiesai netika iesniegti pierādījumi, ka atbildētājs ir izpildījis savas saistības pret prasītāju, veicot dzīvojamās mājas uzturēšanas, apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu apmaksu pilnā apmērā, atbilstoši prasītāja piestādītajiem rēķiniem.

Līdz ar to no atbildētāja prasītājas labā ir piedzenams pamatparāds EUR 773,54 apmērā par laika periodu no 2014.gada 1.februāra līdz 2014.gada 11.novembrim.

Bez pamatparāda prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja likumiskos procentus EUR 14,63 apmērā, kas aprēķināti par maksājumu kavējumu no 2014.gada marta līdz 2014.gada 30.novembrim.

Civillikuma 1753.pants noteic, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo daļu, procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Prasītāja lūdz attiecībā uz atbildētāju piemērot likumisko procentu apmēru seši procenti gadā. Tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas norādīto procentu aprēķinu, kuru atbildētājs matemātiski nav apstrīdējis. Līdz ar ko no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami likumiskie procenti EUR 14,63 apmērā par prasītājas norādīto laika periodu.

Turklāt, saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu, prasītājai nosakāmas tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos sešus procentus gadā no parāda pamatsummas, tas ir, par laiku līdz sprieduma izpildei, ņemot vērā Civillikuma 1763.pantā noteikto, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmajai daļai, kas noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus proporcionāli prasījumu apmierinātajai daļai, no atbildētāja par labu prasītājai ir piedzenami prasītājas samaksātie tiesas izdevumi - valsts nodeva EUR 118,23 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 4,70, kopā EUR 122,93.

Ievērojot Civilprocesa likuma 44.panta otro daļu, kas noteic, ka prasības apmierināšanas gadījumā, no atbildētāja par labu prasītājam piespriežami ar lietas vešanu saistītie izdevumi, lietā iesniegtos izdevumu apliecinošos dokumentus un Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 2.punktu, Ministru kabineta 2010.gada 12.oktobra noteikumu Nr.969 „Kārtība, kādā atlīdzināmi ar komandējumiem saistītie izdevumi" 21.punkta 21.1.apakšpunktu, no atbildētāja par labu prasītājai piespriežami prasītājas ceļa izdevumi sakarā ar ierašanos tiesas sēdē EUR 19,10.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu un 42.pantu, no atbildētāja piedzenami nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kas atbilstoši lietā esošai izziņai par to apmēru sastāda EUR 12,46 par labu valstij, jo ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi kopumā sastāda EUR 17,16, bet prasītāja, ceļot prasību tiesā, samaksājusi EUR 4,70.

Prasītāja lūgusi prasības pieteikumā pieņemt lēmumu par valsts nodevas atmaksu EUR 16,16 apmērā, norādot, ka kļūdaini iemaksājusi lielāku nodevu, nekā to nosaka likums.

No lietas materiāliem redzams, ka iesniedzot prasības pieteikumu prasītāja tam pievienojusi maksājuma uzdevumus par valsts nodevas samaksu kopā EUR 134,39, taču atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas noteikumiem par pieteikto prasījumu valsts nodeva maksājama EUR 118,23.

Civilprocesa likuma 37.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka samaksātā valsts nodeva atmaksājama pilnīgi vai daļēji, ja ir iemaksāta lielāka valsts nodeva, nekā to nosaka likums. Minētā panta otrajā daļā noteikts, ka valsts nodevu atmaksā ar noteikumu, ka pieteikums par tās atmaksāšanu ir iesniegts tiesā triju gadu laikā no summas iemaksas valsts budžetā. Savukārt Civilprocesa likuma 37.panta trešajā daļā noteikts, ka valsts nodevu atmaksā no valsts budžeta līdzekļiem uz tiesas vai tiesneša lēmuma pamata.

No pieteikumam pievienotā 2015.gada 15.oktobra maksājuma dokumenta Nr./numurs/ (lietas 4.lapa) redzams, ka SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" samaksājis valsts nodevu civillietā pret /pers. A/ 16,16 *euro* apmērā un 2016.gada 13.janvārī – 118,23 *euro* apmērā.

Pie šādiem apstākļiem atzīstams, ka ir samaksāta lielāka nodeva, nekā to nosaka likums un ievērojot to, ka pieteikums ir iesniegts Civilprocesa likuma 37.panta otrajā daļā noteiktajā termiņā ir pamats Civilprocesa likuma 37.panta pirmās daļas 1.punkta piemērošanai un pārmaksātās valsts nodevas atmaksai.

Ievērojot Civilprocesa likuma 204.[1]panta pirmās daļas noteikumus, nosakāms, ka spriedums atbildētājam labprātīgi izpildāms 10 dienu laikā no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 5.,8., 37., 41., 44., 92.- 94., 97., 189.- 193., 195., 204.[1] un 250.[26]pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs", vienotais reģistrācijas Nr. 42103004583, galveno parādu 773,54 *euro*, likumiskos procentus 14,63 *euro*, tiesas izdevumus 142,03 *euro*, kopā piedzenot 930,20 *euro* (deviņi simti trīsdesmit *euro*, 20 centi), kas jāiemaksā šādā kontā: /konta numurs/.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 12,46 *euro* (divpadsmit *euro* 46 centi), kas jāiemaksā šādā kontā: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods: TRELLV22, konta Nr. LV51TREL2190458019000, Iemaksas mērķis: 21499, civillieta Nr. C31174416.

Noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja 6 (sešus) procentus gadā no pamatparāda summas.

Noteikt atbildētājam termiņu sprieduma labprātīgai izpildei – 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, nosakot, ka tiesas izdevumu samaksu valsts labā maksājuma apstiprinoši dokumenti sprieduma labprātīgai izpildei noteiktajā termiņā iesniedzami Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas kancelejā.

Atmaksāt SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs", vienotais reģistrācijas Nr.42103004583, no valsts budžeta līdzekļiem ar 2015.gada 15.oktobra maksājuma uzdevumu Nr./numurs/, pārmaksāto valsts nodevu 16,16 *euro* (sešpadsmit *euro,* 16 centi) apmērā, (Maksājuma uzdevuma Nr./numurs/; iemaksas detaļas: VALSTS KASE valsts nodeva civillietā pret /pers. A/).

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese L.Vazdiķe